

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo prošireno vijeće)

17. srpnja 2024.*

„Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Odluka SRB-a o izračunu *ex ante* doprinosâ za 2021. – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Pravna sigurnost – Djelotvorna sudska zaštita – Prigovor nezakonitosti – Vremensko ograničenje učinaka presude”

U predmetu T-402/21,

UniCredit Bank AG, sa sjedištem u Münchenu (Njemačka), koji zastupaju F. Schäfer, H. Großrichter, F. Kruis i N. Bartmann, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), koji zastupaju J. Kerlin, C. Flynn i D. Ceran, u svojstvu agenata, uz asistenciju G. Coppoa, S. Reinarta i K. Bongsa, odvjetnika,

tuženika,

koji podupire

Europski parlament, koji zastupaju U. Rösslein, M. Menegatti i G. Bartram, u svojstvu agenata,

i

Vijeće Europske unije, koje zastupaju J. Bauerschmidt, J. Haunold i A. Westerhof Löfflerová, u svojstvu agenata,

intervenijenti,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće),

u sastavu: A. Kornezov, predsjednik, G. De Baere, D. Petrlík (izvjestitelj), K. Kecsmár i S. Kingston, suci,

tajnik: S. Jund, administratorica,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir pisani dio postupka,
nakon rasprave održane 2. ožujka 2023.,
donosi sljedeću

Presudu¹

- 1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj, društvo UniCredit Bank AG, zahtijeva poništenje Odluke SRB/ES/2021/22 Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), u dijelu u kojem se odnosi na njega.

[omissis]

III. Zahtjevi stranaka

- 19 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku, uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se odnose na njega;
 - naloži SRB-u snošenje troškova.
- 20 SRB od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao neosnovanu,
 - naloži tužitelju snošenje troškova;
 - podredno, u slučaju poništenja pobijane odluke, održi na snazi učinke pobijane odluke do njezine zamjene ili barem tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana pravomoćnosti presude.
- 21 Europski parlament od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu u dijelu u kojem se temelji na prigovoru nezakonitosti Uredbe br. 806/2014 i Direktive 2014/59;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 22 Vijeće Europske unije od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

¹ Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

IV. Pravo

[omissis]

B. Razlozi koji se odnose na zakonitost pobijane odluke

[omissis]

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka u smislu članka 263. drugog stavka UFEU-a i prava na dobru upravu jer pobijana odluka ne sadržava dostatno obrazloženje koje se zahtijeva člankom 296. drugim stavkom UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje

80 Drugi tužbeni razlog podijeljen je na sedam dijelova.

[omissis]

b) Prvi dio, koji se odnosi na isključenje određenih pokazatelja rizika

95 Tužitelj smatra da SRB nije dostatno obrazložio zašto za potrebe izračuna *ex ante* doprinosâ za razdoblje doprinosâ 2021. nije primijenio pokazatelje rizika „omjer neto stabilnih izvora financiranja” (u daljnjem tekstu: pokazatelj NSFR) i „regulatorni kapital i prihvatljive obveze koje institucija drži iznad [minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze]” (u daljnjem tekstu: pokazatelj MREL i MREL) kao ni potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” iz članka 6. stavka 5. prvog podstavka točke (a) Delegirane uredbe 2015/63.

96 SRB osporava tužiteljeve argumente.

97 Najprije valja istaknuti da se člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa da „[a]ko informacije potrebne za određeni pokazatelj iz Priloga II. [te delegirane uredbe] nisu uključene u primjenjivi zahtjev za nadzorno izvješćivanje iz članka 14. [navedene delegirane uredbe] za referentnu godinu, taj se pokazatelj rizika ne primjenjuje dok zahtjev za nadzorno izvješćivanje ne postane primjenjiv”.

98 U ovom slučaju, SRB je u uvodnim izjavama 21. do 29. pobijane odluke naveo da nije primijenio pokazatelje NSFR i MREL ni potpokazatelje „složenost” i „mogućnost sanacije” jer u trenutku donošenja te odluke, informacije potrebne za te pokazatelje i potpokazatelje rizika nisu bile dostupne u usklađenom obliku za sve institucije.

99 Konkretnije, kad je riječ o pokazatelju NSFR, SRB je istaknuo da se „u [Uniji] ne primjenjuje nikakav usklađeni obvezujući standard u području NSFR-a i [da on] stoga nije mogao utvrditi pokazatelje na nacionalnoj razini”. Kad je riječ o pokazatelju MREL, SRB je pojasnio da „s obzirom na to da [su] se zahtjevi koji se odnose na MREL u cjelini postupno primjenjivali, [on] nije raspola[gao] podacima koji bi mu omogućili primjenu tog pokazatelja na razini svake institucije koja doprinosi [SRF-u]”. Kad je riječ o potpokazateljima „složenost” i „mogućnost sanacije”, SRB je naveo da „podaci potrebni za [te potpokazatelje] nisu [bili] dostupni u usklađenom obliku za sve institucije država članica sudionica za referentnu 2019. godinu”.

- 100 Takvo obrazloženje omogućuje tužitelju razumijevanje razloga zbog kojih SRB nije primijenio pokazatelje i potpokazatelje rizika o kojima je riječ te stoga ispunjava zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi navedenoj u točkama 82. i 83. ove presude.
- 101 Argumenti koje je istaknuo tužitelj ne dovode u pitanje taj zaključak.
- 102 Kao prvo, valja odbiti tužiteljev argument prema kojem je SRB u pobijanoj odluci trebao obrazložiti zašto je smatrao da raspolaže diskrecijskom ovlašću koja mu omogućuje da ne primijeni pokazatelje NSFR i MREL kao i potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” jer se taj argument temelji na pogrešnoj pretpostavci. Naime, iz samog teksta članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da SRB nema diskrecijsku ovlast za neprimjenu pokazatelja rizika jer nakon što budu ispunjeni uvjeti predviđeni tom odredbom, dužan je ne uzeti u obzir takav pokazatelj.
- 103 Kao drugo, tužitelj tvrdi da pobijana odluka sadržava određene „indicije” o neprimjeni pokazateljâ i potpokazateljâ rizika o kojima je riječ, čiju točnost tužitelj i sudovi Unije ne mogu provjeriti. Međutim, tužitelj nije dokazao po čemu ga razmatranja iz pobijane odluke, pod pretpostavkom da je riječ o „indicijama”, sprječavaju da razumije razloge zbog kojih pokazatelji i potpokazatelji rizika o kojima je riječ nisu primijenjeni, tim više što, kao što je to istaknuto u točkama 98. i 99. ove presude, pobijana odluka u tom pogledu sadržava dostatno obrazloženje.
- 104 Kao treće, tužitelj u biti tvrdi da SRB u pobijanoj odluci nije iznio razloge zbog kojih nije uzeo u obzir pokazatelje rizika koji su bili dostupni u Njemačkoj u svrhu izračuna postotka njegova *ex ante* doprinosa utvrđenog na nacionalnoj osnovi. Takva su objašnjenja ipak potrebna jer se, u skladu s člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, u vezi s člankom 14. stavcima 3. i 6. te iste delegirane uredbe, pokazatelj rizika mora uzeti u obzir ako su na temelju nacionalnog prava zahtjevi za nadzorno izvješćivanje primjenjivi u odnosu na taj pokazatelj.
- 105 U tom pogledu, iz sudske prakse navedene u točki 83. ove presude proizlazi da se dostatnost obrazloženja mora ocjenjivati ne samo s obzirom na tekst pobijane odluke nego i s obzirom na njezin kontekst te na sva pravna pravila kojima se uređuje predmetno područje i, osobito, s obzirom na interes koji adresati mogu imati za dobivanje objašnjenjâ.
- 106 Kad je riječ o primjeni pokazatelja NSFR, SRB je u uvodnoj izjavi 23. pobijane odluke, u vezi s točkom 31. Priloga III. navedenoj odluci, objasnio da „[on] nije mogao utvrditi pokazatelje na nacionalnoj razini” jer je smatrao da su zahtjevi za nadzorno izvješćivanje koji se odnose na taj pokazatelj neodgovarajući. Isto tako, iz uvodne izjave 25. te odluke, u vezi s točkama 32. i 33. Priloga III. navedenoj odluci, u biti proizlazi da SRB nije raspolagao podacima prikupljenima na nacionalnoj razini na temelju kojih bi mogao primijeniti pokazatelj MREL jer su NST-ovi postupno provodili zahtjeve koji se odnose na taj pokazatelj.
- 107 U tim je okolnostima SRB dostatno obrazložio da podaci potrebni za primjenu pokazatelja NSFR i MREL nisu bili dostupni na nacionalnoj razini.
- 108 Nadalje, u točki 32. Priloga III. pobijanoj odluci navodi se da utvrđivanje potpokazateljâ rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” uvelike ovisi o planiranju sanacije institucija, pri čemu se podrazumijeva da su ti potpokazatelji rizika povezani s izradom planova sanacije.

- 109 Međutim, kao razuman gospodarski subjekt, tužitelj je trebao znati da NST-ovi nisu izradili takve planove u pogledu svih institucija koje su obveznice *ex ante* doprinosâ, kao što to navodi SRB u svojem odgovoru na tužbu i odgovoru na repliku, a da mu to nije osporeno i da, slijedom toga, ti planovi nisu bili dovršeni za sve institucije sa sjedištem u Njemačkoj. Tužitelj je tako mogao razumjeti da, zbog nepostojanja planova sanacije za sve njemačke institucije, SRB nije raspolagao odgovarajućim podacima prikupljenima na nacionalnoj razini u svrhu primjene potpokazatelja rizika „složenost” i „moguća sanacija”.
- 110 Naposljetku, treba odbiti tužiteljev argument prema kojem je SRB trebao objasniti razloge zbog kojih nije na usporedivu razinu prilagodio podatke koji nisu ujednačeno prikupljeni u cijeloj Uniji jer se temelji na pogrešnoj pretpostavci. Naime, iz članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 ne proizlazi da je SRB na bilo koji način dužan prilagoditi podatke koji su prikupljeni na neujednačen način.
- 111 U tim okolnostima prvi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

c) Drugi dio, koji se odnosi na obrazloženje godišnje ciljne razine

- 112 Tužitelj tvrdi da se na temelju SRB-ova obrazloženja ne mogu razumjeti razlozi zbog kojih je godišnju ciljnu razinu utvrdio na osminu od 1,35 % osiguranih depozita svih institucija u 2020. Konkretno, SRB nije objasnio na koji je način razmotrio poslovni model koji je utvrdio Komisijin Zajednički istraživački centar (JRC) radi predviđanja stope rasta osiguranih depozita i ukupnih depozita u bankovnoj uniji tijekom početnog razdoblja. Isto tako, SRB nije objasnio primjenu simulacijskog modela u pogledu različitih scenarija rasta osiguranih depozita i konačne ciljne razine.
- 113 SRB tvrdi da su, u uvodnim izjavama 35. do 48. pobijane odluke kao i u točkama 46. do 84. Priloga III. toj odluci, koraci – poduzimani da bi se utvrdila godišnja ciljna razina i čimbenici koji su uzeti u obzir – u tu svrhu jasno i precizno opisani. Usto, iz uvodne izjave 40. navedene odluke proizlazi da se JRC-ovo ekonometrijsko modeliranje – poput SRB-ove procjene – temeljilo na povijesnim podacima o ukupnim depozitima i osiguranim depozitima te da je potvrđen trend stalnog rasta osiguranih depozita svih institucija. Osim toga, simulacijski model koji je SRB upotrijebio pokriva bi toliko širok raspon da je očito da bi taj model bio samo jedna faza u postupku odlučivanja.
- 114 Uvodno valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 69. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014, na kraju početnog razdoblja dostupna financijska sredstva u SRF-u moraju dosegnuti konačnu ciljnu razinu, koja odgovara najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica.
- 115 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014, tijekom početnog razdoblja *ex ante* doprinosi se trebaju vremenski raspodijeliti što je moguće ravnomjernije dok se ne dostigne konačna ciljna razina navedena u točki 114. ove presude, no uzimajući u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija.
- 116 U članku 70. stavku 2. Uredbe br. 806/2014 pojašnjava se da svake godine doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % konačne ciljne razine.

- 117 Kad je riječ o načinu izračuna *ex ante* doprinosa, članak 4. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa da SRB određuje njihov iznos na temelju godišnje ciljne razine, uzimajući u obzir konačnu ciljnu razinu, te na temelju prosječnog iznosa osiguranih depozita u prethodnoj godini, koji se izračunava tromjesečno, za sve institucije s odobrenjem za rad na državnim područjima svih država članica sudionica.
- 118 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 48. pobijane odluke, SRB je za razdoblje doprinosa 2021. utvrdio iznos godišnje ciljne razine na 11 287 677 212,56 eura.
- 119 U uvodnim izjavama 36. i 37. pobijane odluke SRB je u biti objasnio da godišnju ciljnu razinu treba odrediti na temelju analize koja se odnosi na razvoj osiguranih depozita tijekom prethodnih godina, sve relevantne promjene u gospodarskom položaju i analizu pokazatelja koji se odnose na fazu poslovnog ciklusa i učinke procikličkih doprinosa na financijsko stanje institucija. Nadalje, SRB je smatrao primjerenim utvrditi koeficijent koji se temeljio na toj analizi i financijskim sredstvima dostupnima u SRF-u (u daljnjem tekstu: koeficijent). Kako bi odredio godišnju ciljnu razinu, SRB je taj koeficijent primijenio na osminu prosječnog iznosa osiguranih depozita u 2020. godini.
- 120 SRB je iznio pristup koji je slijedio kako bi utvrdio koeficijent u uvodnim izjavama 38. do 47. pobijane odluke.
- 121 U uvodnoj izjavi 38. pobijane odluke SRB je utvrdio stalni trend povećanja osiguranih depozita za sve institucije u državama članicama sudionicama. Konkretno, prosječni iznos tih depozita, izračunan tromjesečno, za 2020. godinu iznosio je 6,689 bilijuna eura.
- 122 U uvodnim izjavama 40. i 41. pobijane odluke SRB je prikazao predviđeni razvoj osiguranih depozita za preostale tri godine početnog razdoblja, odnosno od 2021. do 2023. Procijenio je da će godišnje stope rasta osiguranih depozita do kraja početnog razdoblja iznositi između 4 % i 7 %.
- 123 U uvodnim izjavama 42. do 45. pobijane odluke SRB je predstavio procjenu faze poslovnog ciklusa i potencijalnog procikličkog učinka koji bi *ex ante* doprinosi mogli imati na financijski položaj institucija. U tu je svrhu naveo da je uzeo u obzir više pokazatelja, kao što su Komisijino predviđanje rasta bruto domaćeg proizvoda i projekcije Europske središnje banke (ESB) u tom pogledu ili kreditne tokove privatnog sektora u postotku bruto domaćeg proizvoda.
- 124 U uvodnoj izjavi 46. pobijane odluke SRB je zaključio da, iako je bilo razumno očekivati daljnji rast osiguranih depozita u bankovnoj uniji, ritam tog rasta bio je manji od onoga iz 2020. godine. U tom pogledu, SRB je u uvodnoj izjavi 47. pobijane odluke naveo da je usvojio „oprezni pristup” u pogledu stopâ rasta osiguranih depozita za nadolazeće godine do 2023. godine.
- 125 S obzirom na ta razmatranja, SRB je u uvodnoj izjavi 48. pobijane odluke utvrdio vrijednost koeficijenta na 1,35 %. Zatim je izračunao iznos godišnje ciljne razine množenjem prosječnog iznosa osiguranih depozitâ u 2020. s tim koeficijentom i dijeljenjem rezultata tog izračuna s osam, u skladu sa sljedećom matematičkom formulom iz uvodne izjave 48. navedene odluke:

$$\text{„Cilj}_0 \text{ [iznos godišnje ciljne razine] = Ukupni osigurani depoziti}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = \text{EUR 11 287 677 212,56”}$$

- 126 Međutim, SRB je na raspravi naveo da je godišnju ciljnu razinu za razdoblje doprinosa 2021. odredio kako slijedi.

- 127 Kao prvo, na temelju prospektivne analize, SRB je iznos osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na državnom području svih država članica sudionica, koji se predviđa za kraj početnog razdoblja, utvrdio u visini od oko 7,5 bilijuna eura. Kako bi došao do tog iznosa, SRB je uzeo u obzir prosječni iznos osiguranih depozita u 2020. godini, odnosno 6,689 bilijuna eura, godišnju stopu rasta osiguranih depozita od 4 %, kao i broj preostalih razdoblja doprinosa do kraja početnog razdoblja, odnosno tri.
- 128 Kao drugo, u skladu s člankom 69. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014, SRB je izračunao 1 % od tih 7,5 bilijuna eura kako bi dobio procijenjeni iznos konačne ciljne razine koja se trebala dosegnuti 31. prosinca 2023., odnosno otprilike 75 milijardi eura.
- 129 Kao treće, SRB je od potonjeg iznosa odbio financijska sredstva koja su 2021. već bila dostupna u SRF-u, odnosno otprilike 42 milijarde eura, kako bi dobio iznos koji preostaje primiti tijekom preostalih razdoblja doprinosa prije kraja početnog razdoblja, odnosno od 2021. do 2023. Taj je iznos bio oko 33 milijarde eura.
- 130 Kao četvrto, SRB je potonji iznos podijelio s tri kako bi ga ujednačeno raspodijelio na navedena tri preostala razdoblja doprinosa. Godišnja ciljna razina za razdoblje doprinosa 2021. tako je utvrđena na iznos naveden u točki 118. ove presude, odnosno na oko 11,287 milijardi eura.
- 131 SRB je na raspravi također potvrdio da je javno objavio pojedinosti podataka na kojima je temeljio metodu opisanu u točkama 127. do 130. ove presude, koje su tužitelju omogućile da shvati metodu kojom je utvrđena godišnja ciljna razina. Konkretno, pojasnio je da je u svibnju 2021., odnosno nakon donošenja pobijane odluke, ali prije podnošenja ove tužbe, na svojoj internetskoj stranici objavio informativni sažetak pod nazivom „Fact Sheet 2021” (u daljnjem tekstu: informativni sažetak) u kojem je naveden procijenjeni iznos konačne ciljne razine. Isto tako, SRB je potvrdio da je iznos financijskih sredstava dostupnih u SRF-u također bio dostupan na njegovoj internetskoj stranici, kao i putem drugih javnih izvora, i to mnogo prije donošenja pobijane odluke.
- 132 Kako bi se razmotrilo je li SRB poštovao svoju obvezu obrazlaganja u dijelu koji se odnosi na određivanje godišnje ciljne razine, prije svega valja podsjetiti na to da nepostojanje ili nedostatnost obrazloženja predstavlja razlog koji se odnosi na javni poredak koji sud Unije može, čak i mora, istaknuti po službenoj dužnosti (vidjeti presudu od 2. prosinca 2009., Komisija/Irska i dr., C-89/08 P, EU:C:2009:742, t. 34. i navedenu sudsku praksu). Slijedom toga, Opći sud može, odnosno mora, uzeti u obzir i druge nedostatke u obrazloženju osim onih na koje se poziva tužitelj, i to osobito kada se oni otkriju tijekom postupka.
- 133 U tu su svrhu stranke tijekom usmenog dijela postupka saslušane o svim mogućim nedostacima u obrazloženju pobijane odluke u dijelu koji se odnosi na određivanje godišnje ciljne razine. Konkretno, kada je izričito i u nekoliko navrata upitan o tome kako je odredio godišnju ciljnu razinu SRB je korak po korak opisao metodu koju je stvarno slijedio kako bi je odredio za razdoblje doprinosa 2021., kao što je to navedeno u točkama 127. do 130. ove presude.
- 134 Nadalje, kad je riječ o sadržaju obveze obrazlaganja, iz sudske prakse proizlazi da obrazloženje odluke koju je donijela institucija ili tijelo Unije ne smije biti, među ostalim, proturječno kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da saznaju stvarne razloge za tu odluku i kako bi mogle braniti svoja prava pred nadležnim sudom, a potonjem da provede svoj nadzor (vidjeti u tom smislu presude od 10. srpnja 2008., Bertelsmann i Sony Corporation of America/Impala,

- C-413/06 P, EU:C:2008:392, t. 169. i navedenu sudsku praksu; od 22. rujna 2005., Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, t. 20. i 45. do 47. i od 16. prosinca 2015., Grčka/Komisija, T-241/13, EU:T:2015:982, t. 56.).
- 135 Isto tako, kada donositelj pobijane odluke pruži određena objašnjenja u vezi s njezinim razlozima tijekom postupka pred sudom Unije, ta objašnjenja moraju biti u skladu s razmatranjima iznesenima u toj odluci (vidjeti u tom smislu presude od 22. rujna 2005., Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, t. 45. do 47. i od 13. prosinca 2016., Printeos i dr./Komisija, T-95/15, EU:T:2016:722, t. 54. i 55.).
- 136 Naime, ako razmatranja navedena u pobijanoj odluci nisu u skladu s takvim objašnjenjima danima tijekom sudskog postupka, obrazloženje predmetne odluke ne ispunjava funkcije navedene u točkama 82. i 83. ove presude. Konkretno, takva nedosljednost sprečava, s jedne strane, zainteresirane osobe da se upoznaju sa stvarnim razlozima za donošenje pobijane odluke prije podnošenja tužbe i da pripreme svoju obranu u odnosu na njih i, s druge strane, sud Unije da utvrdi razloge koji su služili kao stvarna pravna osnova za tu odluku i razmotri njihovu usklađenost s primjenjivim pravilima.
- 137 Naposljetku, valja podsjetiti na to da SRB, kada donosi odluku kojom se utvrđuju *ex ante* doprinosi, mora obavijestiti institucije o kojima je riječ o metodi izračuna tih doprinosa (vidjeti presudu od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 122.).
- 138 Isto treba vrijediti i za metodu određivanja iznosa godišnje ciljne razine, s obzirom na to da je taj iznos od ključne važnosti za strukturu takve odluke. Naime, kao što to proizlazi iz točke 15. ove presude, način izračuna *ex ante* doprinosa sastoji se od raspodjele navedenog iznosa među svim institucijama o kojima je riječ, tako da povećanje ili smanjenje tog iznosa dovodi do odgovarajućeg povećanja ili smanjenja *ex ante* doprinosa svake od tih institucija.
- 139 Iz prethodno navedenog proizlazi da, iako je SRB dužan, na temelju pobijane odluke, pružiti institucijama objašnjenja koja se odnose na metodu utvrđivanja godišnje ciljne razine, ta objašnjenja moraju biti u skladu s objašnjenjima koja je SRB pružio tijekom sudskog postupka i koja se odnose na stvarno primijenjenu metodu.
- 140 Međutim, to nije slučaj u ovom predmetu.
- 141 Naime, najprije valja istaknuti da je u pobijanoj odluci, u uvodnoj izjavi 48., iznesena matematička formula koja je predstavljena kao osnova za određivanje iznosa godišnje ciljne razine. Međutim, čini se da ta formula ne sadržava elemente metode koju je SRB stvarno primijenio, kako je objašnjeno na raspravi. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 127. do 130. ove presude, SRB je dobio iznos godišnje ciljne razine, u okviru te metode, tako što je od konačne ciljne razine odbio financijska sredstva dostupna u SRF-u, kako bi izračunao iznos koji je još trebalo naplatiti do kraja početnog razdoblja i podijelio potonji iznos s tri. Međutim, ta dva koraka izračuna uopće nisu izražena u navedenoj matematičkoj formuli.
- 142 Osim toga, to utvrđenje ne može se dovesti u pitanje SRB-ovom tvrdnjom prema kojoj je on u svibnju 2021. objavio informativni sažetak koji je sadržavao raspon u kojem su navedeni mogući iznosi konačne ciljne razine i, na svojoj internetskoj stranici, iznos financijskih sredstava dostupnih u SRF-u. Naime, neovisno o tome je li tužitelj zaista imao saznanja o tim iznosima, oni

nisu, sami po sebi, bili takve prirode da bi mu omogućili da shvati da je SRB zaista primijenio dvije operacije navedene u točki 141. ove presude jer se povrh toga pojašnjava da se one čak ni ne spominju u matematičkoj formuli predviđenoj u uvodnoj izjavi 48. pobijane odluke.

- 143 Slične nedosljednosti utječu i na način određivanja koeficijenta od 1,35 %, koji pak ima ključnu ulogu u toj matematičkoj formuli spomenutoj u točki 142. ove presude. Naime, taj bi se koeficijent mogao razumjeti na način da se, među ostalim parametrima, temelji na očekivanom rastu osiguranih depozita tijekom preostalih godina početnog razdoblja. Međutim, kao što je to SRB priznao na raspravi, taj koeficijent utvrđen je na način da se njime može opravdati rezultat izračuna iznosa godišnje ciljne razine, odnosno nakon što je SRB izračunao taj iznos na temelju četiriju koraka iznesenih u točkama 127. do 130. ove presude i, osobito, podjelom s tri iznosa koji proizlazi iz odbitka financijskih sredstava dostupnih u SRF-u od konačne ciljne razine. Međutim, taj pristup ni na koji način ne proizlazi iz pobijane odluke.
- 144 Usto, valja podsjetiti na to da se prema informativnom sažetku procijenjeni iznos konačne ciljne razine nalazi u rasponu od 70 do 75 milijardi eura. Međutim, taj raspon nije u skladu s rasponom stope rasta osiguranih depozita od 4 % do 7 % iz uvodne izjave 41. pobijane odluke. Naime, SRB je na raspravi naveo da je u svrhu određivanja godišnje ciljne razine uzeo u obzir stopu rasta osiguranih depozita od 4 % – što je najniža stopa u drugom rasponu – te da je tako dobio procijenjenu konačnu ciljnu razinu od 75 milijardi eura – što je najviša vrijednost prvog raspona. Stoga se čini da između tih dvaju raspona postoji nepodudarnost. Naime, s jedne strane, raspon koji se odnosi na stopu kretanja osiguranih depozita obuhvaća i vrijednosti koje su više od stope od 4 %, čija bi primjena pak dovela do procijenjenog iznosa konačne ciljne razine koji je viši od onih uključenih u raspon koji se odnosi na tu ciljnu razinu. S druge strane, tužitelj ne može shvatiti razlog zbog kojeg je SRB u raspon koji se odnosi na spomenutu ciljnu razinu uključio iznose niže od 75 milijardi eura. Naime, da bi se to postiglo, bilo je potrebno primijeniti stopu manju od 4 %, koja, međutim, nije uključena u raspon stope rasta osiguranih depozita. U tim okolnostima, tužitelj nije mogao utvrditi način na koji je SRB upotrijebio raspon koji se odnosi na stopu kretanja tih depozita kako bi došao do izračuna konačne procijenjene ciljne razine.
- 145 Iz toga slijedi da, kad je riječ o utvrđivanju godišnje ciljne razine, metoda koju je SRB stvarno primijenio, kako je objašnjena na raspravi, ne odgovara onoj opisanoj u pobijanoj odluci, tako da stvarne razloge, s obzirom na koje je utvrđena ta ciljna razina, na temelju pobijane odluke nisu mogle utvrditi ni institucije ni Opći sud.
- 146 S obzirom na prethodno navedeno, valja utvrditi da pobijana odluka sadržava nedostatke u obrazloženju u pogledu određivanja godišnje ciljne razine.
- 147 Slijedom navedenog valja prihvatiti drugi dio drugog tužbenog razloga. Uzimajući u obzir pravna i gospodarska pitanja ovog predmeta, u interesu je dobrog sudovanja da se nastavi razmatranje drugih tužbenih razloga.

[omissis]

4. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 6., 7. i 20. Delegirane uredbe 2015/63

- 250 Tužitelj tvrdi da je pobijana odluka u suprotnosti s člancima 6. i 7. kao i člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 jer SRB u svrhu izračuna multiplikatora za prilagodbu nije uzeo u obzir pokazatelje NSFR i MREL ni potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”. Konkretno, člancima 6. i 7. te delegirane uredbe SRB-u se ne dodjeljuje diskrecijska ovlast za

- neuzimanje u obzir određenih pokazatelja rizika. Usto, neuzimanje u obzir tih pokazatelja rizika ne može se temeljiti ni na članku 20. stavku 1. navedene delegirane uredbe u vezi s člankom 14. te iste delegirane uredbe. Naime, članak 20. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 primjenjuje se samo na informacije navedene u njezinu Prilogu II. Međutim, u tom se prilogu ne navodi pokazatelj MREL ni potpokazatelj rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”.
- 251 SRB osporava tu argumentaciju.
- 252 U skladu s člankom 6. stavkom 2. točkom (a), stavkom 3. točkom (a) i stavkom 5. točkom (a) Delegirane uredbe 2015/63, SRB treba, u načelu, uzeti u obzir pokazatelje MREL i NSFR te potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” kako bi utvrdio profil rizičnosti institucija o kojima je riječ.
- 253 Međutim, u skladu s člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, naslovljenim „Prijelazne odredbe”, pokazatelj rizika ne primjenjuje se dok informacije potrebne za taj određeni pokazatelj, naveden u Prilogu II. toj delegiranoj uredbi, nisu uključene u primjenjive zahtjeve za nadzorno izvješćivanje navedene u članku 14. iste delegirane uredbe, odnosno zahtjeve za nadzorno izvješćivanje utvrđene Provedbenom uredbom Komisije br. 680/2014 od 16. travnja 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom br. 575/2013 (SL 2014., L 191, str. 1. i ispravci SL 2016., L 189, str. 59. i SL 2017., L 40, str. 78.) ili, ako je primjenjivo, nacionalnim pravom.
- 254 Člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, čija zakonitost nije osporavana u ovom slučaju, mogućnost ne primjene pokazatelja rizika podvrgnuta je dvama uvjetima, kao prvo, ako informacije potrebne za takav pokazatelj nisu uključene u primjenjive zahtjeve za nadzorno izvješćivanje navedene u članku 14. te delegirane uredbe i, kao drugo, ako se taj pokazatelj navodi u Prilogu II. navedenoj delegiranoj uredbi naslovljenom „Podaci koji se dostavljaju sanacijskim tijelima” i koji sadržava petnaest kategorija podataka.
- 255 Kad je riječ o prvom uvjetu, kako bi se utvrdilo jesu li, u skladu s člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, informacije potrebne za određeni pokazatelj rizika uključene u primjenjive zahtjeve za nadzorno izvješćivanje, valja istaknuti da je na SRB-u da provjeri jesu li institucije bile dužne dostaviti te informacije u bonitetne svrhe nadležnom tijelu za referentnu godinu o kojoj je riječ u skladu s Provedbenom uredbom br. 680/2014 ili u skladu s nacionalnim pravom. Prema tumačenju članka 4. stavka 1., u vezi s člankom 14. stavcima 1. do 4. Delegirane uredbe 2015/63, ta referentna godina je godina na koju se odnose odobreni godišnji financijski izvještaji dostupni 31. prosinca godine koja prethodi razdoblju doprinosa. Iz toga slijedi da je, u pogledu ovog predmeta, referentna ona godina na koju se odnose odobreni godišnji financijski izvještaji dostupni 31. prosinca 2020. (u daljnjem tekstu: relevantna referentna godina). Kao što to tvrdi SRB, a tužitelj to nije osporio, ta financijska godina odgovara poslovnoj 2019. godini.
- 256 Kad je riječ o drugom uvjetu navedenom u točki 254. ove presude, valja istaknuti da se, u skladu s tekstom članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63, ta odredba primjenjuje osobito ako podaci navedeni u Prilogu II. toj delegiranoj uredbi sami po sebi predstavljaju pokazatelje rizika.
- 257 Međutim, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, članak 20. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 primjenjuje se i u situaciji u kojoj se Prilogom II. toj delegiranoj uredbi upućuje na podatke koji su, iako sami po sebi nisu pokazatelji rizika, odlučujući za izračun takvih pokazatelja rizika, a koji nisu navedeni u tom prilogu. Pokazatelj rizika može se stoga ne primijeniti ako se podaci nužni za njegov izračun nalaze u navedenom prilogu.

- 258 U tom pogledu valja podsjetiti na to da pri tumačenju odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst, nego i kontekst u kojemu se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (presude od 17. studenoga 1983., Merck, 292/82, EU:C:1983:335, t. 12. i od 19. srpnja 2012., ebookers.com Deutschland, C-112/11, EU:C:2012:487, t. 12.). Usto, valja uzeti u obzir njihov koristan učinak (vidjeti presudu od 13. prosinca 2012., BLV Wohn- und Gewerbebau, C-395/11, EU:C:2012:799, t. 25. i navedenu sudsku praksu).
- 259 Kad je riječ o kontekstu i ciljevima iz članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63, ta odredba uzima u obzir činjenicu da je postupak utvrđivanja odgovarajućih bonitetnih zahtjeva te zahtjeva za izvješćivanje progresivnog karaktera koji se razvija tijekom vremena. Naime, kao što to osobito proizlazi iz uvodne izjave 6. Direktive 2014/59, Delegirana uredba 2015/63 donesena je u trenutku kada ti zahtjevi još nisu bili konačno utvrđeni ili su još bili predmet prilagodbi. U tom pogledu, tužitelj nije ozbiljno osporavao SRB-ovu tvrdnju prema kojoj nadležna tijela postupno određuju neke od navedenih zahtjeva koji pak utječu na podatke koji moraju biti dostupni za izračun pokazatelja rizika predviđenih Delegiranom uredbom 2015/63. Iz toga slijedi da takvi podaci potrebni za izračun nekih od tih pokazatelja rizika možda neće biti dostupni za sve institucije o kojima je riječ ili barem za sve institucije koje imaju sjedište u državi članici tijekom barem jednog dijela početnog razdoblja, pri čemu valja pojasniti da se dostava tih podataka ne može smatrati nadzornim izvješćivanjem u skladu s pravom Unije ili, ako je primjenjivo, u skladu s nacionalnim pravom.
- 260 U tom kontekstu, člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 nastoji se izbjeći da se prilikom izračuna *ex ante* doprinosâ institucijama nalažu neproporcionalna ili diskriminatorna opterećenja upravo zbog te postupne provedbe bonitetnih zahtjeva i s njima povezanih zahtjeva za izvješćivanje. Naime, taj izračun podrazumijeva komparativnu analizu. U tom je pogledu SRB u biti objasnio, a da mu nitko nije proturječio, da bi on bio dužan uzeti u obzir podatke koji se odnose na takve pokazatelje rizika koji nisu usporedivi, ako podatke nužne za izračun određenih pokazatelja rizika nisu u svrhu nadzornog izvješćivanja dostavile sve institucije ili barem sve institucije koje imaju sjedište u državi članici.
- 261 Takav rizik ne postoji ne samo kada predmetni podaci sami po sebi predstavljaju pokazatelje rizika, nego i kada su ti podaci, iako sami po sebi ne predstavljaju pokazatelje rizika, ipak potrebni za izračun potonjih.
- 262 U tim okolnostima članak 20. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da se ne primjenjuje ne samo kada podaci navedeni u Prilogu II. toj delegiranoj uredbi sami po sebi predstavljaju pokazatelje rizika, nego i kada su podaci navedeni u tom prilogu nužni za izračun pokazatelja rizika.
- 263 S obzirom na ta razmatranja, valja razmotriti je li SRB prilikom izračuna *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2021. mogao ne primijeniti dva pokazatelja rizika, odnosno pokazatelje NSFR i MREL te dva potpokazatelja, odnosno potpokazatelje „složenost” i „mogućnost sanacije”, a da pritom ne povrijedi članak 6 i 7., kao i članak 20. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63.
- 264 Kad je riječ o pokazatelju NSFR, kao prvo, iz članka 17. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/451 od 17. prosinca 2020. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za primjenu Uredbe br. 575/2013 u pogledu nadzornog izvješćivanja institucija i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 680/2014 (SL 2021., L 97, str. 1. i ispravci SL 2021., L 136, str. 328.; SL 2021., L 158, str. 23.; SL 2021., L 430, str. 43.; SL 2022., L 96, str. 49. i SL 2023., L 39, str. 67.), u

vezi s člankom 23. drugim stavkom te provedbene uredbe, proizlazi da institucije moraju nadležnom tijelu dostaviti podatke za pokazatelj NSFR u bonitetne svrhe i na usklađenoj osnovi tek nakon 28. lipnja 2021., odnosno nakon relevantne referentne godine.

- 265 Usto, a da pritom nije potrebno odlučiti o tome obvezuje li eventualno postojanje obveze dostave podataka koji se zahtijevaju za pokazatelj NSFR u svrhu nadzornog izvješćivanja u nacionalnom pravu SRB da ih uzme u obzir za utvrđivanje tog pokazatelja, barem u okviru izračuna *ex ante* doprinosa na nacionalnoj osnovi, SRB je u svojem odgovoru na tužbu i odgovoru na repliku kao i na raspravi objasnio, a da mu nitko nije proturječio, da takva obveza ni u kojem slučaju ne proizlazi iz prava države članice u kojoj tužitelj ima sjedište, odnosno Njemačke, u odnosu na relevantnu referentnu godinu. U tim okolnostima, nijedan element u spisu kojim raspolaže Opći sud ne dokazuje da su za relevantnu referentnu godinu podaci koji se odnose na pokazatelj NSFR bili dio zahtjeva za nadzorno izvješćivanje na temelju njemačkog prava.
- 266 Činjenica da je tužitelj dostavio te podatke u Njemačkoj stoga nije relevantna jer nije utvrđeno da su ta izvješća podnesena na temelju zahtjeva za nadzorno izvješćivanje u skladu s Uredbom br. 680/2014 ili u skladu s njemačkim pravom.
- 267 Kao drugo, pokazatelj NSFR dio je podataka izričito navedenih u Prilogu II. Delegiranoj uredbi 2015/63.
- 268 U tim okolnostima SRB nije povrijedio članke 6., 7. i 20. Delegirane uredbe 2015/63 time što u izračunu *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2021. nije uzeo u obzir pokazatelj NSFR.
- 269 Kad je riječ o pokazatelju MREL, nijednom se odredbom Provedbene uredbe br. 680/2014 ne zahtijeva od institucija da nadležnom tijelu dostave informacije o svojim prihvatljivim obvezama u svrhu nadzornog izvješćivanja za relevantnu referentnu godinu. Takva je obveza uvedena tek od 28. lipnja 2021., kao što to proizlazi iz glave I. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/763 od 23. travnja 2021. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za primjenu Uredbe br. 575/2013 i Direktive 2014/59 u pogledu nadzornog izvješćivanja i javne objave MREL-a (SL 2021., L 168, str. 1.), u vezi s člankom 17. drugim stavkom te provedbene uredbe.
- 270 Članak 45. stavak 1. Direktive 2014/59, na koji se poziva tužitelj, ne dovodi u pitanje to utvrđenje. Tom se odredbom obvezuju države članice da osiguraju da institucije u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kada je to propisano navedenim člankom ili drugim odredbama te direktive. Nasuprot tomu, navedena odredba ne sadržava obvezu izvješćivanja o prihvatljivim obvezama u svrhu nadzornog izvješćivanja tijekom relevantne referentne godine.
- 271 Usto, a da pritom nije potrebno odlučiti obvezuje li eventualno postojanje obveze dostave podataka o prihvatljivim obvezama u svrhu nadzornog izvješćivanja u nacionalnom pravu SRB da ih uzme u obzir za utvrđivanje pokazatelja MREL, barem kad je riječ o izračunu *ex ante* doprinosa na nacionalnoj osnovi, SRB je u svojem odgovoru na tužbu i odgovoru na repliku kao i na raspravi objasnio, a da mu tužitelj nije proturječio, da takva obveza u svakom slučaju ne proizlazi iz njemačkog prava u pogledu relevantne referentne godine. U tim okolnostima, nijedan element u spisu kojim raspolaže Opći sud ne dokazuje da su, na temelju njemačkog prava, informacije koje se odnose na pokazatelj MREL bile predmet zahtjeva za nadzorno izvješćivanje tijekom relevantne referentne godine.

- 272 Okolnost da tužitelj od 2017. u Njemačkoj dostavlja informacije o pokazatelju MREL sprečava podnošenje dokaza o suprotnom jer, kao što to proizlazi iz točke 271. ove presude, nije utvrđeno da su, s obzirom na nacionalno pravo, ti podaci dostavljeni u svrhu nadzornog izvješćivanja.
- 273 Osim toga, iako pokazatelj MREL kao takav nije naveden u Prilogu II. Delegiranoj uredbi 2015/63, u tom se prilogu ipak navode „prihvatljive obveze” među podacima koji se dostavljaju sanacijskim tijelima. Te obveze uostalom predstavljaju podatke koji su odlučujući za izračun tog pokazatelja rizika. Naime, u skladu s člankom 6. stavkom 2. točkom (a) i Prilogom I., pod naslovom „Korak 1.”, Delegirane uredbe 2015/63, navedeni pokazatelj temelji se na podacima kao što su, među ostalim, regulatorni kapital, prihvatljive obveze i MREL, pri čemu SRB u svrhu izračuna tog pokazatelja mora utvrditi višak regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza u odnosu na MREL.
- 274 U tim se okolnostima SRB mogao suzdržati od primjene pokazatelja MREL, a da pritom ne povrijedi članke 6., 7. i 20. Delegirane uredbe 2015/63.
- 275 Kad je riječ o potpokazateljima rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”, iz članka 6. stavka 6. točke (a) podtočke (iv.) Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da je SRB, kada određuje potpokazatelj rizika „složenost”, dužan uzeti u obzir – u skladu s glavom II. poglavljem II. Direktive 2014/59 – u kojoj se mjeri poslovni model i organizacijska struktura institucije o kojoj je riječ smatraju složenima. Isto tako, u skladu s člankom 6. stavkom 6. točkom (b) podtočkom (ii.) iste delegirane uredbe, kada SRB određuje potpokazatelj rizika „mogućnost sanacije”, na njemu je da uzme u obzir u kojoj se mjeri, u skladu s poglavljem II. glavom II. iste direktive, ta institucija može sanirati brzo i bez pravnih prepreka.
- 276 SRB stoga treba odrediti potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” uzimajući u obzir zahtjeve koji proizlaze iz glave II. poglavlja II. Direktive 2014/59, odnosno „mogućnost sanacije”, koja sadržava članke 15. do 18.
- 277 U tom pogledu, na temelju članka 15. stavka 3. Direktive 2014/59, procjenu mogućnosti sanacije institucije provodi sanacijsko tijelo u isto vrijeme i za potrebe izrade i ažuriranja plana sanacije u skladu s člankom 10. navedene direktive.
- 278 Isto tako, kao što je to SRB objasnio na raspravi, a da mu nitko nije proturječio, u svrhu procjene mogućnosti sanacije institucije potrebno je uzeti u obzir njezinu složenost, pri čemu valja pojasniti da što je struktura takve institucije složenija, to je veći utjecaj na njezinu mogućnost sanacije. U tim se okolnostima i uzimajući u obzir upućivanje članka 6. stavka 6. točke (a) podtočke (iv.) Delegirane uredbe 2015/63 na članke 15. do 18. Direktive 2014/59, uključujući njezin članak 15. stavak 3., ocjena složenosti također provodi prilikom izrade plana sanacije.
- 279 Iz toga slijedi da je izrada planova sanacije preduvjet za SRB-ovo utvrđivanje potpokazatelja rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”.
- 280 Osim toga, u skladu s člankom 15. stavkom 2. Direktive 2014/59, sanacijsko tijelo pri izradi plana sanacije institucija uzima u obzir barem elemente navedene u odjeljku C priloga toj direktivi. Među tim elementima ono mora, u skladu s odjeljkom C točkom 17. tog priloga, uzeti u obzir iznos prihvatljivih obveza za sanaciju institucije vlastitim sredstvima kao i njihovu vrstu, pri čemu su te obveze definirane u članku 2. stavku 1. točki 71. Direktive 2014/59 kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. (SL 2019., L 150, str. 296. i ispravak SL 2020., L 283, str. 2.).

- 281 Međutim, kao što to proizlazi iz tumačenja članka 3. točke 17. Delegirane uredbe 2015/63 u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom 71. Direktive 2014/59, navedene obveze odgovaraju „prihvatljivim obvezama” u smislu te delegirane uredbe.
- 282 Iz toga proizlazi da su prihvatljive obveze nužan podatak kako bi SRB mogao utvrditi potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”.
- 283 U tom pogledu, s jedne strane, iz točaka 269. do 271. ove presude proizlazi da institucije nisu bile dužne dostaviti podatke o prihvatljivim obvezama u svrhu nadzornog izvješćivanja nadležnom tijelu za relevantnu referentnu godinu na temelju Provedbene uredbe br. 680/2014. S druge strane, a da pritom nije potrebno odlučiti o tome bi li eventualno postojanje takve obveze dostave podataka o prihvatljivim obvezama obvezivalo SRB da ih uzme u obzir za utvrđivanje potpokazatelja rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”, barem kad je riječ o izračunu *ex ante* doprinosa na nacionalnoj osnovi, nijedan element kojim raspolaže Opći sud ne dokazuje da je takva obveza postojala u njemačkom pravu.
- 284 Slijedom toga, prvi uvjet predviđen člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 ispunjen je kad je riječ o potpokazateljima rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”.
- 285 U pogledu drugog uvjeta predviđenog člankom 20. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, iako se potpokazatelji rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” kao takvi ne navode u Prilogu II. Delegiranoj uredbi 2015/63, prihvatljive obveze, koje su nužan podatak za njihovo utvrđivanje, u njemu su izričito navedene.
- 286 U tim okolnostima SRB nije povrijedio članke 6., 7. i 20. Delegirane uredbe 2015/63 time što u izračunu *ex ante* doprinosâ za razdoblje doprinosa 2021. nije uzeo u obzir potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije”.
- 287 Tužitelj taj zaključak nije doveo u pitanje argumentima koje je istaknuo.
- 288 Kao prvo, kad je riječ o tužiteljevu argumentu prema kojem je SRB trebao pribaviti informacije potrebne za donošenje odluke kojom se utvrđuju *ex ante* doprinosi na drugi način, a ne se oslanjati na informacije koje za potrebe izvješćivanja u bonitetne svrhe dostavlja svaka institucija, dovoljno je utvrditi da takva obveza ne proizlazi ni iz jedne od odredbi mjerodavnih pravnih propisa.
- 289 U tom pogledu tužitelj ne može, među ostalim, tvrditi da je SRB bio dužan primijeniti pokazatelj NSFR na temelju NST-ovih nacionalnih podataka jer, kao što to proizlazi iz točke 265. ove presude, nijedan element u spisu kojim raspolaže Opći sud ne dokazuje da se informacije o tom pokazatelju rizika moraju dostaviti u svrhu nadzornog izvješćivanja na temelju njemačkog prava.
- 290 Kao drugo, tužiteljev argument koji se temelji na točki 137. presude od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601), treba odbiti jer ni u toj točki ni u toj presudi nije odlučeno o primjenjivosti članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63.
- 291 Kao treće, tužitelj ističe da je u svakom slučaju SRB-ov pristup u pogledu primjene članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 pogrešan kad je riječ o dijelu *ex ante* doprinosa izračunanog na nacionalnoj osnovi jer je nesporno da su njemačkim institucijama bili dostupni pokazatelji NSFR i MREL kao i potpokazatelji „složenost” i „mogućnost sanacije”. Stoga ih je SRB trebao

uzeti u obzir za izračun doprinosa određenog na nacionalnoj osnovi. To je tim više tako s obzirom na to da se neprimjena tih pokazatelja i potpokazatelja rizika ne može opravdati načelom jednakog postupanja jer se u okviru Direktive 2014/59 mogu usporediti samo institucije iste države članice. U tim okolnostima ne bi bilo protivno tom načelu da informacije, koje se odnose na te pokazatelje dostupne u svakoj od država članica, nisu istovjetne između svake od tih država.

- 292 U tom pogledu, a da pritom nije potrebno odlučiti o tome obvezuje li eventualno postojanje obveze dostave podataka koji se odnose na pokazatelje NSFR i MREL te potpokazatelje rizika „složenost” i „mogućnost sanacije” u nacionalnom pravu SRB da ih uzme u obzir barem što se tiče izračuna *ex ante* doprinosa na nacionalnoj osnovi, valja istaknuti da, kao što to proizlazi iz točaka 265., 271. i 283. ove presude, nije utvrđeno da je u Njemačkoj postojala takva obveza za relevantnu referentnu godinu. U tim okolnostima iz spisa pred Općim sudom ne proizlazi da je postojala pravna osnova koja omogućuje ili obvezuje SRB da te podatke uzme u obzir samo u odnosu na nacionalnu osnovu.
- 293 Kao četvrto, tužitelj smatra da je doista bilo moguće i stoga obvezujuće uzeti u obzir sve pokazatelje i potpokazatelje rizika, s obzirom na to da je SRB morao osigurati prikupljanje odgovarajućih podataka ili *a posteriori* prilagoditi podatke koji su dostavljeni na neujednačen način kako bi se osigurala potrebna razina ujednačenosti. Usto, SRB je mogao podatke koji nedostaju dopuniti uz pomoć procjene ili stručnog mišljenja.
- 294 U tom je pogledu dovoljno istaknuti da mjerodavni pravni propisi ne zahtijevaju da SRB dopuni podatke koji nedostaju u okviru zahtjeva nadzornog izvješćivanja niti da na bilo koji način prilagodi podatke prikupljene na neujednačen način.
- 295 S obzirom na prethodno navedeno, šesti tužbeni razlog valja odbiti.

[omissis]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se Odluka Jedinostvenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/ES/2021/22 od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinostvenom fondu za sanaciju za 2021. u dijelu u kojem se odnosi na društvo UniCredit Bank AG.**
- 2. Učinci Odluke SRB/ES/2021/22, u dijelu u kojem se odnosi na društvo UniCredit Bank AG, održavaju se na snazi dok u razumnom roku, koji ne može biti dulji od šest mjeseci od datuma objave ove presude, na snagu ne stupi nova SRB-ova odluka kojom se utvrđuje *ex ante* doprinos te institucije Jedinostvenom fondu za sanaciju za razdoblje doprinosa 2021.**
- 3. SRB će, uz vlastite troškove, snositi i troškove društva UniCredit Bank AG.**
- 4. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 17. srpnja 2024.

Potpisi